

Kolumna

Otvoreno govoreći

PIŠE Emil Vlajki

FILM "PARADA": PROSTITUIRANA IDEOLOŠKA MANIPULACIJA

Američki novi svjetski poredak općenito je popraćen ucjenama, ekonomskim sankcijama, demonizacijama, vojnim agresijama na one slabije, te osiromašenjem kulturnih, duhovnih i estetskih vrijednosti. Sve se to radi u ime humanizma koji obiluje hipokrizijom. U osiromašenje kulturnih vrijednosti koje je dio univerzalnog sprovedenog SAD mentalnog genocida, spada i "gej film" Srđana Dragojevića "Parada", talentiranog režisera koji je, u ovom slučaju, prodao dušu đavolu "za šaku dolara". Ne bi bilo čudno kada bi ovaj film, prepun neukusa i apsurda, dobio i poncku prestižnu filmsku nagradu, a možda i sami Oskar. To bi se uklopilo u aktualno zapadno humanističko smeće koje obuhvaća i nakaradno prikazanu homoseksualnost, seksualnu orijentaciju koju nitko pametan ne spori kao činjenicu. A taj dio smeća, ta vulgarnost i činjenice intime, sve više postaje dio postmoderne perverzne civilizacije holivudskog tipa prepune banalnih hepienda i srceparajuće melodramatike u vezi s novokomponiranim ljudskim pravima.

Režiserska hipokrizija, vulgarnost i prostituiranost

Rečeno je da je jedna od poruka ovog filma navodno obrana homoseksualnih sloboda. Na čelu te obrane staju zločinci iz svih krajeva ex-Jugoslavije. Oni koji su ubijali i klali narod ranih devedesetih, sada su se prostituiranim režiserovima "prosvjetljenjem" preobratili u nevine ovčice i anđele dobra koji su spremni da svoje zločinačke vještine upotrijebe protiv svih onih koji napadaju "najvrijedniju od svih sloboda": pravo na isticanje svog pederstva (pogrdan izraz kojeg obilato koristi režiser u simpatičnom značenju).

U žiži filma je zaljubljeni homoseksualni par koji doživljava različite uvrijeđe od okoline, ali koji se ne stidi svojih posebnosti. Ovo dvoje zaljubljenih, zajedno s nekoliko drugih homoseksualaca, angažiraju više zločinaca koji će ih štiti od navodno profašističkih masa koji se agresivno postavljaju prema sodomijskim slobodama, posebno u vrijeme gej parada. Čitava stvar je u toj mjeri perverzna da okorjeli zločinci i sami pokazuju na kraju filma visok stupanj sklonosti ka homoseksualizmu, a možda bi i sami to postali da je film duže potrajao. Priča završava srceparajuće tragično, smrću jednog od homoseksualaca, a simbolički označava osudu bestijalnih, neljudskih homoseksualaca prepunih predrasuda prema navodno normalnoj i plemenitoj homoseksualnoj posebnosti.

Režiser je primio pare od međunarodne zajednice da homoseksualnost prikaže gledaocima kao nešto što je normalno i prihvatljivo, ali je očito da ni on sam nije previše u to vjerovao. Elem, u ovom je filmu odnos među homoseksualcima prikazan izuzetno čedno, i svodi se na tek pokoji dodir i pokoji pogled. Ne ljube se, ne miluju po erogenim zonama tijela, nema strasti u njihovim odnosima, nema ležanja jednog nad drugim. Dakle nema apsolutno ničeg što je normalno za "zastarjeli" tip seksualnih odnosa, a što filmska industrija u čitavom svijetu obilno i obavezno koristi prikazujući te "zastarjele" heteroseksualne odnose. Pored toga, dva glavna lika u svojim susretima imaju glatko izbrijana lica.

Mogli su, recimo, biti obojica bradati i barem se jednom poljubiti pred kamerama, ili su se mogli htjeti vjenčati ili, pak, tražiti usvajanje nekog djeteta, dakle raditi sve ono što je u gej zajednicama na Zapadu svakodnevan način ophođenja. Sve u svemu, homoseksualizam je u ovom filmu, da apsurd bude veći, prikazan bespolno, u obliku ljudskih anđela koji se dostojanstveno bore za svoja ne-spolna homoseksualna prava. Režiser se očito bojao negativne reakcije gledatelja u slučaju da je homoseksualnost bio prikazao u svojim pojavnim oblicima (ljubljenje, itd), a za to ne bi ni dobio pare od međunarodne zajednice kojoj je stalo da gej odnose ubaci u naš "tradicionalizam" kako bi smo, eto, brže ušli u Europu. Ali, nedostatak realnosti, autor filma je nadoknadio obiljem vulgarnosti. U filmu skoro i da nema dijaloga bez sočnih, seksističkih psovki koje sve više osiromašuju jezik. A režiser ovog odvratnog djela se potrudio da svoj frojdovski intoniran otpor prema homoseksualizmu, a i prema filmu kojeg je napravio po narudžbi, vidljivo izrazi krajnje vulgarnom rečenicom: "Nema dobrog seksa dok se jaja ne udaraju."

Manipuliranje homoseksualnošću

Heteroseksualnost je u dosadašnjoj povijesti bila nužan uvjet održanja vrste. Ergo (dakle), sve institucije, prirodne i izvedene iz heteroseksualnosti (porodica, brak, itd) bile su označene kao moralne, društveno prihvatljive. Nasuprot tome, jalovi oblici seksualnosti kao sodomija (bez obzira na to dali se prakticira od homo ili heteroseksualca), incest (iz kojeg se stvaraju degenerirana djeca), pedofilija i općenje sa životinjama, smatrani su nemoralnim i najčešće pravno kažnjavani. Tako se, u pojedinim državama SAD, sodomija i dandanas pravno sankcionira.

Napomena: Tvorac filma kojeg razmatramo ne može se suzdržati a da ne vrijeđa albanski narod imputirajući mu intenzivan seksualni odnos sa životinjama. Ili je, možda, plaćeni prorok koji nam unaprijed kaže da će i taj oblik seksualnosti ubrzo biti proglašen jednim od osnovnih ljudskih sloboda i prava?

Kako je, onda, moguće da je homoseksualnost na Zapadu, u vrlo kratkom vremenu, iz kašnjevog čina prešla u domenu osnovnih ljudskih sloboda? To sigurno ne možemo pripisati zapadnom humanizmu koji drži u neokolonijalnom položaju tri četvrtine čovječanstva uzrokujući direktno i indirektno smrt milijuna ljudi godišnje. Stvar je u tome što je zapadna retorika formalno bazirana na ljudskim pravima koja, u stvari, treba da posluže razjedinjavanju ljudi na samom Zapadu kako bi se revolucionarni potencijal stanovništva razbio i usmjerio na međusobne sukobe.

Za ilustraciju, dovoljno je podsjetiti se na tvrdnje teoretičara homoseksualnosti u kojima se ističe kako je ova ne-uobičajena vrsta seksualnosti temelj posebne gej civilizacije koja paralelno egzistira sa civilizacijom heteroseksualca!

Gej parade ponosa nisu, prema tome, samo izraz jednog obespravljenog i prokazanog sloja ljudi koji sada ima priliku da se, napokon, javno manifestira. Štoviše, homoseksualci su ponosni što pripadaju posebnoj civilizaciji i što bi, po njima, trebalo da

imaju vlastite institucije te druge oblike društvenog i individualnog života odvojenih od dosadašnjih heteroseksualnih.

Drugi razlog zbog kojeg je Zapad ekspresno uveo homoseksualnost među osnovne ljudske slobode, vezan je za izbornu glasanje. Naime organizirane homoseksualne zajednice predstavljaju značajno biračko tijelo koje nije zanemarljivo. Radi toga se političari izuzetno trude da ih pridobiju i utuku se u predlaganju zakona i uredbi koje tim zajednicama pašu.

Manipuliranje zločinima

Novi svjetski poredak traži od svojih plaćenih slugu da budu do kraja prostituirani i odvratni prema vlastitoj domovini i narodu. Autor ovog filma dobarano se potrudio da izvrši zahtjeve svog gospodara. Tako jedan od likova, Albanac, prikazan kao okorjeli zločinac koji u filmskoj radnji trguje drogom, odlazi preobraćen u Beograd da brani prava srpskih homoseksualaca. Ono o čemu autor filma nije htio da govori, to je ubijanje tisuća Srba na Kosmetu od strane Albanaca nakon NATO okupacije, rasprodaja njihovih organa, uništavanje njihove kulturne baštine, istjerivanje Srba iz te srpske pokrajine, te u ovom času svakodnevno ranjavanje i ubijanje Srba koji se nalaze u pravom koncentracijskom logoru sjeverno od Ibra okruženi sa svih strana visokom bodljikavom žicom. Po kom duhu svetom će se današnji Albanci koji su vršili i vrše sva ta zlodjela, priključiti Srbima u spasavanju gej populacije u Beogradu?

Isto tako, u filmu prikazan, okorjeli ustaša za koga su svi Srbi četnici, koji obožava generala Gotovina kao svog heroja i koji smatra da sve četnike treba pobiti, pridružuje se "srpsko-albanskoj koaliciji" u obrani gej prava. Da nije nestvarno, odvratno i izdajnički, bilo bi smiješno.

Što se može? Ako netko hoće pare sa Zapada, mora žrtvovati svoj ponos, svoju čast. Zbog izuzetnih "zasluga" u nipodaštavanju vlastitog naroda, autor ovog filma zajedno sa Natašom Kandić, Sonjom Biserko i nizom drugih, sličnih "humanitaraca", vjerovatno će ubrzo postati počasni građani Europske zajednice.

Kako istinski ostvariti pojedina ljudska prava

Homoseksualnost je problem kako za društvo, tako i za one koji ga prakticiraju. Društvo, naravno, mora biti tolerantno prema tom fenomenu i ne smije na toj osnovi dozvoliti bilo kakvu diskriminaciju. Ali ova seksualna posebnost je, u najvećem broju slučajeva, genske prirode koja se može riješiti operativnim zahvatom tako da žene, s kojima se priroda poigrala, uhvaćene u zamci muškog tijela, postanu ono što izvorno jesu. Ista je stvar i sa lezbijskom populacijom.

Naravno, uzroci homoseksualnosti mogu biti i kulturološki vezani bilo za referencijalnu zajednicu, bilo za traumatizirano djetinjstvo te u takvim slučajevima, ako ne pomaže psihoterapija, te individue moraju uživati ista prava kao i svi drugi građani. Najgora varijanta je ipak ona koju "humanitarci" novi svjetski poredak sada nameće: prezentiranje gej populacije kao maltene vječite kategorije koja će uglavnom služiti kao sredstvo ideološke manipulacije.